

В навечерието на Европейската Младежка Среца в Познан, Полша (Декември, 2009 г.), и Азиатската Младежка Среца в Манила, Филипините (Февруари, 2010 г.), сме благодарни, че имахме възможност да посетим християните в Китай. Част от нас прекараха 3 седмици с тях, и бяха дълбоко докоснати от изключителната им гостоприемност. След множеството различни срещи, които проведохме, все повече и повече виждахме необходимостта да опознаем отвътре Китайската Църква и необятна им страна, в която съжителстват 56 различни етноса.

Местните християни се редуваха да посрещат посетителите, на входа на католическата катедрала в Пекин. Една възрастна жена от посрещачите ни каза: "След толкова много години, през които не ни беше позволено да изразяваме вярата си по никакъв начин, в края на 70те години, най-накрая видяхме вратите на църквата ни да се отварят за вярващите. В днешни дни започнаха да ни посещават все повече и повече невярващи. Броят им е толкова голям, че не успяваме да ги посрещнем толкова добре, колкото ни се иска." Друг млад мъж ни обясни, че "Китайската душа винаги е вярвала в небето, и в това, което е отвъд, това което не може да се види. Последните няколко десетилетия не успяха да залечат нашите прескъпи традиционни ценности, и по специално желанието ни за постигане на хармония, и уважението към по-възрастните. За частие материалното ни положение през последните няколко години значително се подобри, но в същото време много хора започнаха да усещат духовна празнота и да търсят някакъв смисъл в живота. Все повече млади хора се обръщат към религията, особено в по-големите градове."

Църквата там е все още малка и често се издържа със съвсем ограничени средства. И въпреки това, каква динамична вяра имат местните християни! Възхищаваме се на тяхното постоянство и вяност. За нас беше пределно ясно, че Бог работи там. Срещнахме се с християни, които въпреки скромното си положение, вземаха активно участие в изграждане бъдещето на тяхната страна. Например в провинция Сечуан се срещнахме с някои от тях, които оказваха помощ на пострадалите от голямото земетресение през 2008 г. И тези хора са все още там и помагат, което високо се оценява от местното население.

Някои от местните ни разказаха за страданията, които техните родители, или родителите на техните родители, са преживели заради вярата си. Всеки един, с който се срещнахме, беше наистина благодарен, за това, че вярващи от други страни, са съпричастни с тях. Когато в една голяма протестантска църква разказахме как младите хора в Тезе, всеки петък се молят за християните в Китай, всички започнаха спонтанно да ръкопляскат.

Раните от разделението между църквите там, останали като наследство от близкото минало, са наистина болезнени. Но има и такива християни, надраснали тази ситуация, които дори и в момента търсят помилване. Наистина е важно това да започне от сърцата на вярващите. Обръщайки се към Бог в обща молитва, би могло да е един от знаците, че това е възможно. Все повече християни в Китай стават чувствителни към точките на пресичане на Евангелието и наследството на древната мъдрост. Из цяла Азия, има хора, които живеят Евангелието в диалог с другите култури и религии, и най-вече обръщайки специално внимание на бедните. Възможно ли е християните от другите континенти да оставят себе си да бъдат вдъхновени от точно този подход?

Като знак на приятелство и дълбока благодарност към християните в Китай, през 2009 г. нашата общност в Тезе отпечата един милион Библии, като част от 'операция надежда', и ги изпрати във всички части на страната им.

Писмо от Тезе

Специално издание ^{BG}

ПИСМО 2010Г.

Писмо от Китай

КОПНЕЖА ВЪВ ВСЯКО ЧОВЕШКО СЪЩЕСТВО.

Отвъд големите културни различия, които могат да създадат бариери между континентите, всички човешки същества са част от едно голямо човешко семейство¹. Посещението ни в Китай само засили това убеждение в нас.

Каквато и да е нашата култура, или минало, ние всички споделяме един общ копнеж, една обща жажда да изживеем живота си в пълнота.

Библията често говори за тази жажда. Разглежда я като белег врязан в сърцата ни от Бог, за да ни води към Него². Ще се отнесем ли несериозно към тази жажда, като не пожелаем да я задоволим по-бързо?³ Тя би могла да се превърне в горяща вътре в нас любов към Този, Който е много по голям от нашето разбиране за Него⁴.

Колкото повече търсим Бог, толкова повече правим следното изумително откритие: Всъщност Бог е Този, Който пръв ни е потърсил. В книгата на пророк Осия, Бог говори на хората Си, както мъж говори на своята възлюбена: „Аз ще я отвлека, ще я доведа в пустинята, и ще и говоря по сърце.“ И след това добавя „И ще те сгодя за Себе Си вовеки, ще те сгодя за Себе Си в правда и в съд, в благодост и милосърдие;“⁵

¹ Ние сме едно човешко семейство населяващо една и съща планета; за това е важно всички заедно спешно да поемем отговорност за творението и заобикалящата ни среда.

² "Боже, Ти си Бог мой, Тебе търся от рани зори; за Тебе жадува душата ми, за Тебе чезне плътта ми в земя пуста, изсъхнала и безводна." (Псалм 62:1) "С душата си се стремях към Тебе нощем, и с духа си ще Те диря във вътрешността си от ранни зори." (Исаия 26:9).

³ Ние може и да бъдем изкушени да задоволим желанията си по изкуствен начин. Хиперконсумацията не е ли всъщност един начин да избегнем да се изправим и да преодолеем въпросите, които се страхуваме да си зададем и да потърсим отговора им?

⁴ През четвърти век, Св. Григорий Нисийски възпява мистерията, която е Бог: "О Ти, Този, Който Си над всичко, как бихме могли да Те наречем с друго име? Какъв химн бихме могли да Ти изпеем? Няма думи, с които бихме могли да Те опишем... едно всеобщо очакване, стенание на всички, което се издига към Теб." И в същото време Блажени Августин пише: "Чрез нашето очакване, Бог прави да расте копнежа вътре в нас. Чрез този копнеж, Той смирява душата ни, и чрез това смирение, Той прави душата ни способна да копнее."

⁵ Осия 2:14,19

В Исус, това желание на Бог за човешките същества се превръща в реалност от кръв и плът.⁶ Христос иска винаги да е близо до нас и плати цената за това: като умря за нас на Кръста, Той слезе до най-ниското възможно място, и стана невинният, който беше преследван без каквато и да е причина. И след като беше Възкресен от мъртвите, Той ни изпрати невидимото присъствие на Светия Дух, което да ни води към пъланотата на Бог.

ПОДРЕЖДАНЕ И ПРЕСЯВАНЕ НА ЖЕЛАНИЯТА НИ.

Човешкото сърце е преизпълнено с всякакви желания и стремежи: искаме толкова много различни неща, понякога дори и такива, които си противоречат. Но също така знаем, че не можем да направим, или да имаме всичко. Но вместо това да ни доведе до едно обикновено примирение, осъзнаването на тази истина, може да ни освободи и да ни помогне да живеем по един по-успешен начин.⁷

Наистина е важно да подредим и преседем желанията си. Не всички от тях са лоши, но също така, и не всички от тях са добри. Необходимо е да се научим с търпение да преценяваме кои да следваме, и от кои да се лишаваме.

Преценявайки кои желания стоят на първо място, обръщайки внимание на това, което е заложено дълбоко в нас, е вече един начин за слушане на Бог. Защото Бог ни говори и чрез нашите желания. От нас зависи да успеем да различим гласът Му сред многото други гласове, които говорят вътре в нас.⁸

СЪБУЖДАНЕ НА ВЪТРЕШНИЯ НИ СТРЕМЕЖ КЪМ БОГ.

Необходимо е да събудим най-дълбокият копнеж в нас: стремежът ни към Бог!

Вярно е, че не е лесно да запазим жив духа на почуда и дълбока почит и преклонение, тъй като обществото, в което живеем, толкова високо цени продуктивността и това, нещата да се случват колкото се може по-бързо. И все пак в дългите моменти на тишина, когато ни се струва, че нищо не се случва, Светият Дух работи в нас, без да разбираме как става това.

Знаейки как да очакваме.... просто да присъстваме, без някакъв скрит мотив. Коленичейки, осъзнавайки, че Бог при-

⁶ Един ден Исус помоли една жена до един кладенец: "Дай Ми да пия." (Йоан 4:7). Останалата част от историята разкрива това, че всъщност Той беше жаден да и даде Дарът Божий. На кръста Той още веднъж изрича думите "жаден съм" (Йоан 19:28). Според смисъла на контекста, тази жажда не е ли безкрайното желание на Исус да дава живот, като така ни разкрива Дърът Божий?

⁷ Не е ли важно да се научим да се справяме с празния, незавършен и непредсказуем характер на живота ни? Най-заможните и влиятелни общества, много често се опитват да скрият тази необходимост. В тяхна най-голяма грижа тогава се превръща стремежа да скрият собствената си уязвимост, забравяйки, че слабостите, страданието и смъртта са също част от живота.

⁸ Ще благославям Господа, Който ме е вразумил; дори и нощем ме учи моята вътрешност. (Пс. 15:7)

съства. Отваряйки ръцете си в жест на приветствие. Притихвайки. Това вече е израз на нашата отвореност към Бог.

Жестовите на хваление и размисъл са били част от Азиатските култури в продължение на векове. Ще успеят ли християните, засегнати от всеобщата секуларизация, да се обърнат отново към молитвата? По време на църковни служби и събирания, духовността може да бъде съчетана с комуналното и празнично измерение.

СПОДЕЛЯНЕ НА ТОВА, КОЕТО ИМАМЕ.

Оставяйки себе си, да бъдем пропити с жаждата за Бог, не само, че не ни отделя от грижите на света около нас. Точно обратното. Тази жажда ни кара да направим всичко, което е по силите ни, за да може и другите да се зарадват на облагите на този свят, и да усетят радостта от живота.⁹

Пресявайки желанията си, и приемайки да не настояваме да получим всичко, ни води към това, да не монополизираме всички богатства и блага единствено и само за себе си.¹⁰ Както през 4-ти век Св. Амвросий вече е казал: "Не считай за нещо голямо, това, че раздаваш милостиня на бедните, защото ти просто им връщаш, това което по-право им принадлежи."

Приемането на това, да не искаме да получим всичко, ни предпазва от изолация. Материалното богатство често е придружено от затваряне в себе си, и загубата на реална комуникация с другите. А не се изисква толкова много, за да може нещата да бъдат различни.¹¹

Съществуват толкова много възможности да споделим богатата си, като: изграждането на социални мрежи, поощряването на икономика на солидарност, приемането на емигранти, пътуването, с цел да опознаем другите култури, различното човешко поведение и ситуации отвътре, да насърчаваме връзките между различните градове, села, или енории, за да помогнем на тези, които са в нужда, да използваме правилно новите технологии, и с тяхна помощ да изградим връзки на взаимопомощ....

Трябва много да внимаваме да не ни завладее песимистична идея за нашето бъдеще, като се фокусираме на негативните но-

⁹ Вярата не се отнася само за нещата от сферата на духовното. Няма нещо, което засяга качеството на живот, към което да имаме право да останем безразлични. Научно изследователска работа, артистични изяви, политика, търговски съюзи, или социални програми, всичко това може да е начин да послужим на Бог. Да учим, или да преподаваме, да управляваме бизнеса си с човечност, да посветим себе си на семейството си, да задълбочим приятелствата си. Всичко това може да приготви идването на царството Божие.

¹⁰ Пренареждане на глобалната икономическа и финансова система не би могло да се случи, ако преди това не настъпи промяна в човешките сърца. Как бихме могли да положим основите на една по-справедлива система, докато все още има хора, които искат да се облагодетелстват за сметка на другите?

¹¹ Всеки път, когато нашата общност подготвя среща в някой от големите градове в различните континенти, като етапи от 'похода на доверието на тази земя', ние приканваме хиляди семейства да приемат по един или повече млади хора, които те не познават, и чийто език много често не говорят. И ние виждаме, колко малко се изисква, за да се открие добротата скрита в човешките сърца.

我的心 灵渴望 上主

ДУШАТА МИ ЖАДУВА ЗА БОГА (ПСАЛМ 62)

вини. Войните не са неизбежни.¹² Уважението към човека до нас, е едно безценно благословение, което подготвя пътя на мира. Границите на богатите страни трябва да се отворят по-широко. Възможно е да има по-голяма справедливост на тази земя.¹³

Изобилстват анализи и призови за справедливост и мир. Това, което все още липсва обаче е необходимата мотивация, която да ни заведе отвъд границите на добрите намерения.

Евангелието ни призовава към простота. Избирай-ки простотата, ние отваряме сърцата си за споделяне и за истинската радост на Бог.

ЗАДЪЛБОЧАВАНЕ НА ВЯРАТА НИ В БОГ.

Докато вярата привидно изчезва в много общества, дълбокото духовно очакване бива възродено. Нужно е да намерим правилните думи, простички, така, че да направим максимално достъпна за всички хора, вярата, която ни дарява живот.

На много хора им е трудно да повярват, че Бог обича точно тях. Многого прекеждия и изпитания, карат голям брой хора да смятат за невъзможно да вярват в Бог.¹⁴ Как тогава можем най-ясно да обясним, че “Бог се отнася сериозно към съмненията и бунта ни срещу

абсурдните неща в живота“.¹⁵ Самият Христос сподели болката на всички страдащи, като извика на кръста: “Боже мой, защо си ме оставил?”¹⁶

Много деца растат без да има кой да им каже, че Бог ги обича. Кой млад човек би станал и извървял с едно или две от тях пътя на вярата?

Веднъж вече влезли в света на възрастните, много от нас губят връзката си с християнските общности, към които са принадлежали. Много често това не е някакво съзателно решение, а по скоро стечение на обстоятелствата, което измества вярата до последното място в списъка ни с преоритети. Как приятелите могат да помогнат един на друг да възобновят връзката си с местните общности и вярващите хора?

Понякога пропагата между знанието в областта на вярата, и това придобито за други области на живота ни, неимоверно се увеличава. Вярата, която остане да се крепи само на фрази научени в детството, ще срещне големи трудности да се справи и отговори на въпросите в света на възрастните. Ние може да открием истинското щастие, ако решим да задълбочим разбирането си за мистерията на вярата, приложима във всяка една област на живота ни.¹⁷

ВЪЗВРЪЩАНЕ НА СМЕЛОСТТА НИ.

Бог ни е призовал да променим този свят, с голяма амбиция, но в същото време и с голямо смирение.

По-старите може да насърчават по-младите.

Младите поколения определено не са по-малко способни от предшествениците си.

Тази промяна обаче трябва да започне първо от самите нас. Първо трябва ние да позволим на възкръсналия Христос да промени сърцата ни, и да позволим на Святия Дух да ни заведе в дълбоките води, така, че смело да се отправим към нашето бъдеще.

Нека да се радваме на жаждата, която Господ е поставил вътре в нас! Тя придава нова жизненост на целия ни живот. “И който е жаден, да дойде, който желае, нека взема водата на живота даром.”¹⁸

f. Alois

¹² Въпреки съмненията, и дори провалите, началото на 21 век е белязано от нарастваща обществена осведоменост, и търсене на по-интензивна организация на връзките между отделните народи: мобилизация на общественото мнение, опити колективно до се отговори на предизвикателствата, които стоят пред нас в момента (климат, заобикаляща ни среда, здравеопазване, икономика)... Нарастващата взаимозависимост между нациите би могла да предизвика определени страхове, да събуди заспали защитни реакции в подкрепа на дадена идентичност. Но не би ли могъл този процес в същото време да се превърне и в гаранция за мир?

¹³ Все още има девет милиона деца на възраст под 5 години, които всяка година умират от недохранване в развиващите се страни, и 29% , които успяват да оцелеят. Това е абсолютно недопустимо. В същото време, трябва да се наблегне на факта, че благодарение на Конвенцията за Правата на Детето, одобрена единодушно от Главният Секретар на Обединените Нации през 1989, начинът, по който са третираните децата е бил напълно преобразен: с помощта на съвместните международни усилия, смъртността и недохранването са намалели с почти 30% през последните 20 години.

¹⁴ Ето един случай, за всички тези, които минават през големи изпитания. Мисля си за един млад мъж, който често срещам в Тезе. Той страда от неизлечима болест, която постоянно се влошава. Страданията му са ужасни. Много от възможностите му за пълноценен живот вече са изчерпани. И въпреки това изразът в очите му, и цялостното му отношение остават изненадващо отворени. Един ден той ми каза: “Сега вече знам какво означава да се довериш напълно. Преди няхах нужда от това, но сега имам.” И след това добави, в едно от писмата си до мен, “ Не трябва да позволявам болестта ми да превзема цялото ми внимание.” И тогава си казах, ако само този човек можеше да си представи как неговите думи ми дават сила да продължавам напред, и как помага и на много други с отношението си. В него има един вид наистина смирено, но и реално разбиране за мистерията на Възкресението.

¹⁵ Сред книгите, които съставляват Библията, а дори и в свещените текстове на другите религии, няма друга книга, която по-силно да описва възмущението от страданията на невинен човек, като Книгата на Йов. Йов отхвърля абсурдността на живота на страдание, и се оплаква от свят, в който е по-добре да не си се раждал. Но дори и в най-тежката фаза на своя бунт, той продължава да говори на Бог. Не получава отговор на всичките си въпроси, но намира успокоение в срещата си с Него.

¹⁶ Марк 15:34

¹⁷ Съществуват начини: Библейски групи, Библейски пасажи за четене за всеки ден, време за тишина, обучение в енорите, семинари, организирани с помощта на теологически факултети и други църковни институции, курсове по интернет...

¹⁸ Откровение на Йоан 22:17

КАКВО ПРАВИТЕ СЪС СВОБОДАТА, КОЯТО ВИ Е ДАДЕНА?

В Европа, както и в другите части на света, този въпрос набира все повече и повече инерция.

Преди 20 години, точно преди големите промени в Европа, имахме възможност да прескочим много препятствия, и да организираме две младежки срещи в Централна Европа:

– Източно-Западна среща в Печ, Унгария: Докато младежите се събираха, ‘желязната завеса’, разделяща цяла Европа, се отвори между Унгария и Австрия.

– Европейска среща във Вроцлав, Полша: По време на подготовката на тази среща, Берлинската стена падна, което позволи на 50 000 млади хора от целия континент свободно да се съберат заедно за първи път.

Във Вроцлав Брат Роже се обърна към участниците с думите: “През тази година няколко нации видяха падането на ‘желязната завеса’, но в същото време и издигането на стените на страха и унижението. Така, че през последните седмици, много от нас се молеха ден и нощ за истинската свобода на народите.”

Двадесет години по-късно, през 2009г., вече три на брой срещи събраха заедно младите хора на Европа: във Виленюс (Литва), през май; в Печ (Унгария), през Октомври; и Европейската младежка среща в Познан (Полша), в края на декември.

И този случай е повода, който ни кара да си зададем въпроса: днес в Европа, както и във всички други континенти, размишляваме ли достатъчно за значението на свободата? Всеки млад човек би могъл да си зададе въпроса: Какво правя със свободата си?

ПОЗВОЛЕТЕ НА СЕБЕ СИ ДА БЪДЕТЕ ХРАНЕНИ С БОЖИЕТО СЛОВО И ОБЩАТА МОЛИТВА.

В Китай се срещнахме с групи от християни, които напълно осъзнаваха какво богатство е Библията.¹ Някои от тях искаха да имат повече време за четенето, което знаем, че не винаги е много лесно. С тях стигнахме до следните два извода:

– В основата на Библията е Божията любов. Между Бог и човечеството, всичко започва със свежестта на първата любов. След това идват и проблемите, и дори липсата на вяроност. Но Бог не се изморява да ни обича. Той никога не се отказва да търси хората си. Библията е историята на Божията вяроност.

– Бог ни се предава чрез Христос, Който е Божие Слово. Когато четем Библията, ние лично се срещаме с Него, с Христос. Чуваме гласа Му. Развиваме лична връзка с Него.²

Докато четем, може да забележим само една дума. Но важното е след това да я приложим на практика. По този начин започваме да разбираме значението по-добре и по-добре.

В Китай също се молихме с християни, които са свикнали да пеят песните на Тезе на техния език. Някой от тях ни попитаха, как най-добре да организират обща молитва с другите. Споделихме с тях някои практични подробности, вдъхновени от дългото съществуване на общността ни. На първо място беше, да се съобразят с особеностите на местните си църкви.

– Да направят мястото за молитва приветливо, като използват простички средства, така, че да предразполага към хваление.

– Да се погрижат молитвата да протече гладко, като подготвят: песните, псалмите, тишината (8-10мин), застъпническите молитви, молитвата ‘Отче наш’, финалната молитва, песните.

– По време на молитвата да прочетат кратък и лесен за разбиране текст от Библията, запазвайки по-трудните текстове за обяснение извън времето на общата молитва.

– Изпейте едно изречение от Писанието, или нещо традиционно, отново и отново, така, че да пусне корен във вас. Изпятата фраза много лесно се запомня, и може да ни съпътства както денем, така и нощем.

– Използвайте прости символи: например в петък вечер, сложете една икона с кръста на земята. Всички може да отидат и да положат челата си на кръста, като по този начин покажат, че предават на Христос светските си теготи и страдания. В събота вечер прочетете от Евангелието частта за Възкресението, докато децата паят малка свещ раздадена предварително на присъстващите, като по този начин предават на всички светлината на това Възкресение.

¹ По света има различни примери, за това, колко е обичана Библията, как е проникнала дълбоко в съществуването на хората, и колко далече може да стигне тази любов. През 1940г. в Латвия, един свещеник на име Виктор, бил арестуван, за това, че притежавал Библия. Агентите на тогавашния режим хвърлили Библията му на пода и му наредили да я стъпче. Но вместо това, той коленичил и я целунал. За това бил осъден на 10 години каторга в Сибир.

² Говорейки за писанията, един епископ от Филипините споделя: “Господ говори, но също и слуша. Особено вдовиците, сираците, и бедните, чийто глас иначе не се чува. Така, че за да разберем Божието Слово, трябва да се научим да слушаме по Божия начин.”

Някои стъпки от похода на доверието през 2010г.

**Брат Алоис, придружен от няколко други
брата ще присъства...**

... в Португалия:

срещата в Порто, 13-16 февруари

... в Босня и Херцеговина:

Сараево, 3-5 септември

... в Норвегия:

Осло и Трондхайм, 17-19 септември

Международни младежки срещи

**Петата Азиатска среща ще се проведе
във Филипините, в Манила, 3-7 Февруари,
2010г.**

**По време на срещата в Познан ще бъде
обявено мястото на следващата**

**... Втора среща в Латинска Америка,
8-12 декември, 2010г.**

**... 33-та Европейска Младежка Среща,
28 дек-01ян, 2010г.**

**Послания изпратени до участниците в
срещата в Познан: Вижте в: www.taize.fr**